

We kunnen ons afvragen wat Jezus verteld heeft toen Maria zo aandachtig zat te luisteren?

Waarschijnlijk een verhaal dat haar aan het denken heeft gezet, waardoor ze geboeid bleef luisteren. Zoals de verhalen van Jezus ieder van ons steeds aansporen om op een andere manier met onze werkelijkheid om te gaan.

Generaties mensen hebben geworsteld met het verhaal van Maria en Martha: Is het dan echt beter om maar te gaan zitten en een ander het werk te laten doen? Zou dat zo zijn? Hoe doet u dat als er gasten zijn? Zorgt u of gaat u zitten luisteren? Hoe is het als het goede vrienden zijn, wat zijn uw gevoelens dan? En hoe gaat het als u ze nog nauwelijks kent?

Bij ons gaat het vaak zo: Ik begin met voor van alles te zorgen en ik zeg tegen Henk: Ga jij nou bij ze zitten en praat. En wat gebeurt er dan? Na korte tijd komt Henk naar mij toe en zegt: Kan ik nu niks doen? Kan ik niet helpen? En dan denk ik: hou jij ze nou even bezig, luister naar ze, zorg dat het gezellig is, dat is nu even heel belangrijk, dat kan ik nu even niet.

Gek dat het zo in onze genen zit, om aan te willen pakken, om bezig te zijn, dat de rust om te luisteren, de rust om aandacht te besteden aan de ander, haast minder belangrijk lijkt. Wat is eigenlijk belangrijk voor onze gasten op zo'n moment? Wat willen zij? De een wil echt dat je er bent, dat je luistert, die wil aandacht, de ander heeft nu net zo'n trek in een kop koffie of een biertje of een lekkere maaltijd. Van persoon tot persoon is het verschillend. Kun je ze echt geven waar zij behoefte aan hebben?

Abraham geeft ons daar een enorme les in: Hij is een en al gericht op zijn bezoekers, vraagt, blijft staan, luistert en komt in actie. Van verschillende mensen die veel reizen heb ik begrepen dat ook tegenwoordig nergens de gastvrijheid zo groot is als in het Midden-Oosten.

Vaak wordt dit Bijbelverhaal uitgelegd als het verschil tussen mensen, die luisteren naar God, die bidden, die urenlang in de kerk doorbrengen en de mensen die daar weinig tijd voor hebben en actief bezig zijn met zorgen voor de ander, met de diaconie. Zowel de heilige Franciscus als Theresia van Avila zijn heel duidelijk hierover: ze vinden allebei belangrijk: hun volgelingen moeten hun gebed steeds afwisselen met praktische werken. Dit lijkt ook zo te zijn in het evangelie van Lucas: het verhaal van Maria en Martha volgt op het verhaal van de barmhartige Samaritaan en na het bezoek aan Maria en Martha leert Jezus zijn leerlingen hoe ze moeten bidden. Het belang van het actieve zorgen voor de naaste, wordt gevolgd door dit 'tussen-verhaal' en vervolgens komt het leren bidden, het luisteren naar God. Alsof ook Lucas het belang van beiden wil bevestigen, het zorgen en het bidden..

Maria en Martha en Lazarus worden ook wel vrienden van Jezus genoemd. In die vertrouwelijkheid speelt dit tafereel zich af. Gesprekken tussen vrienden verlopen anders dan tussen onbekenden, gemoedelijker. Heel bijzonder is het, dat Jezus Martha 2x bij haar naam roept: Martha, Martha, een bekende dubbele aanroep uit het oude testament: 'Abraham, Abraham; Mozes, Mozes; Samuel, Samuel; het geeft weer: hoe God de mens roept, wanneer die mens een belangrijke rol te vervullen heeft.

God is altijd weer met zijn mensen bezig: met de doeners en met de bidders, met ieder van ons, ieder met onze eigen mogelijkheden. Laten we stil worden om te beseffen hoe we op onze eigen manier gastvrij kunnen zijn en luisteren naar God en naar de ander.